

[Stegger Nielsen.]

syslet med revision af værnepligtsloven, nu antageligt i nærmere fremtid kan afgive betænkning, og vi kan vente et nyt forslag om en værnepligtslov, som formentlig vil indeholde adskillige af de bestemmelser — også midlertidige —, som vi her drøfter, at den nugældende lov forlænges indtil videre. Loven kan iøvrigt ophæves ved kongelig anordning.

Jeg forstår at ministerens skriftlige fremsættelse, at det er meningen fremdeles at opretholde bestemmelsen om, at de værnepligtige ikke har ret til at kræve udsættelse med sessionen, men kan ansøge om det. Reglen er den, at de skal møde i det år, de fylder 20 år, og værnepligten indtræder normalt året efter. Den statistik, der er nævnt i bemærkningerne om de lave fødselstal fra 1932 til 1935, der ikke giver værnepligtige nok i 1952—55, begrundes, at indkaldelsesalderen må nedsættes i årene 1952—55. En nedsættelse af indkaldelsesalderen fra 21 til 20 år og af sessionsalderen fra 20 til 19 år finder vi derfor i mit parti rimelig, ligesom vi er enige i, at det i det hele taget er heldigt, at de unge kommer ind et år tidligere, idet de så sædvanligvis ikke har indgået ægteskab, ikke har opnået selvstændig stilling og i det hele har lettere ved at tilpasse sig til de militære forhold; i fremmede lande gælder jo også betydelig lavere aldersbestemmelser end de her i landet gældende. Da den nye session begynder allerede i februar, inden en ny værnepligtslov kan foreligge, foreslås det allerede nu ved denne forlængelse at give den fornødne bemyndigelse til en successiv nedsættelse af værnepligtsalderen. Disse nye bestemmelser findes i §§ 4 og 6 i det foreliggende forslag. Herunder er der også en bestemmelse om, at den del af en aldersårgang, der skal indkaldes i selve sessionsåret, skal udtages blandt de ældste — en god bestemmelse —, ligesom det er sikret, at sessionernes rammer ikke sprænges ved, at et større antal ikke-pligtige benytter sig af retten til at melde sig. Loven foreslås forlænget til udgangen af 1952, og jeg kan på mit partis vegne tilsige velviljig og hurtig behandling af lovforslaget.

Jeg kan også anbefale lovforslaget om forlængelse af tillægget til indkvarteringsloven, en lov, som var blevet nødvendiggjort ved den tyske besættelses ophør, idet det var nødvendigt at sikre lokaler til indkvartering af både dansk og allieret militær. Loven havde tillige det formål gradvis at afvikle beslaglæggelse af fast ejen-

dom, som var foretaget af den tyske værnepligtslov. Loven er forlænget flere gange og udløber med udgangen af indeværende år. Indskrænkninger i den er gentagne gange sket ved disse forlængelser, og man ser af bemærkningerne, at siden januar 1950 er der kun tale om opretholdelse af beslaglagt ejendom og rådighedsindskrænkning til rent militært behov. Der vil være en hel del ejendomme, f. eks. der, hvor tyskerne oprettede flyvepladser o. lign., der ønskes bevaret for det danske forsvar, men en hel del ejendomme, herunder også statens skødeklausejendomme, kan afvikles, og det må ske samtidig. Jeg ser med glæde, at man mener at kunne afvikle de sidste skødeklausejendomme inden 1. april 1952; det er jo en given sag, at afviklingen af de private ejendomme, hvorom der skal forhandles med ejerne, og i hvilke tilfælde der måske også skal eksproprieres, vil tage længere tid, og derfor er den i lovforslaget foreslåede yderligere frist til udgangen af september rimelig. Jeg slutter med at sige, at det er glædeligt, at man nu kan øjne en afslutning på disse tilstande, der ofte har været kritiseret; det kan være et ømtåligt område, og det er glædeligt, at vi nu kan få det flydende i hele forholdet fjernet og få ejerforholdet bragt i orden til den ene eller anden side og på et rimeligt grundlag, hvor det gælder overtagelse af private ejendomme. Man må her ønske afviklingsautoriteterne en både heldig og hurtig hånd. Jeg anbefaler på mit partis vegne også dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Malchau: Vi skal altså endnu en gang forlænge den midlertidige værnepligtslov af 1945, idet som flere gange nævnt det udvalg, der arbejder med revision af denne lovgivning, først efter nytår ventes at blive færdigt med sit arbejde.

De nye ændringer i loven drejer sig jo bl. a. om nedsættelse dels af sessionsalderen fra 20 til 19 år, dels af indkaldelsesalderen fra 21 til 20 år. Grunden til disse ændringer er der jo udførligt redegjort for af den højtærede indenrigsminister ved fremsættelsen af lovforslaget, og jeg kan fuldtud tiltræde de betragtninger, der danner baggrunden herfor. Jeg er fuldstændig klar over, at de ændringer, vi eventuelt vedtager her, vil kunne få betydning for den fremtidige værnepligtslovgivning. Det formålstjenlige ved en lavere alder for indkaldelsen af de værnepligtige er imidlertid også blevet drøftet indenfor forsvarskommissionen og har fået tilslutning der. Jeg